

»Jugobruna« in ta je to javila ravnateljstvu. Orožniki so prišli v noči Medveda. Našli so pri njem prvotno le dva radioaparata, od katerih je samo o enem dokazal, da ga je kupil, drugi pa je bil ukraden. Pri ponovni hišni preiskavi pri Medvedu so našli na podstrešju pod deskami na velike množine svilenega blaga in posteljnih pregrinj, ukradenih v tovarni »Jugobruna«. Opisana vlomilska banda je imela največ ukradenega blaga shranjenega v neki jami v Primskovem pri Kranju.

Mladolletna napadla dve učiteljici. Komaj 13 let stara fantina, posestniška sinova, sta napadla zunaj Tomišlja v daljni ljubljanski okolici učiteljici Bončar in Bončina. Bončarjevi je uspel pobeg pred napadalcem, Bončinovo pa sta zgrabila in sta ji iztrgala ročno torbico, v kateri je imela 26 din. Lopova sta po napadu pobegnili. Torbico sta zakopala, denar pa zapravila. Orožniki so nepridiprava prišli in ju izročili ljubljanskemu sodišču.

Izjalovljen vlom v davčno upravo. Izurjeni vlomilci so se lotili v noči z vso previdnostjo in spretnostjo vlom v prostore davčne uprave v Mokronogu. Vlomilci so že bili pri železnih blagajniških vratih, v katera so napravili z vlomilskim orodjem široko odprtino, skozi katero se je lahko splazil vlomilec v prostor, v katerem so tri blagajne. V zadnjem trenutku se je prebudil davčni služitelj Šlajpah in je zaklical ženi, naj prižge luč. Tega klica se je vlomilec ustrašil in pobegnil skozi vrata izrezano odprtino. Zločinci so bili istočasno iznenadeni še od zunaj in radi tega je pobegnili vsa družba v noč brez zaželjenega denarnega plena.

Ze zopet vlom v davčni urad. Na Kranjskem so na delu vlomilci, ki so si izbrali za cilj davčne urade. Zgoraj poročamo o neuspelem vladu v davčne prostore v Mokronogu. V Mokronogu pregnani tatovi so imeli več sreče v Višnji gori. V noči na 8. april so vdrli v davčni urad, ki je v istem poslopju kot sodnija. Navrtali so z vso spretnostjo dve blagajni. Iz ene so odne-

Oglas je reg. pod S. Br. 181 od 1. III. 1937

slji 7030 din v bankovcih in drobižu, druga blagajna je bila prazna. Vlomilci so temeljito prebrskali vso pisarno. Pripeljali so se lopovi v Višnjo goro v avtomobilu in isto tako so se tudi odpeljali srečno po opravljenem vlomilskem poslu.

Izpred sodišča

Obsodba radi prekoračenja silobrana. Pred malim kazenskim senatom v Mariboru se je zagovarjal 8. aprila 23 letni kolarski pomočnik Ivan Štern iz Loke pri Račah. Obtožnica ga je dolžila uboja, katerega je zagrešil 2. novembra 1937. Omenjenega dne je bilo več fantov pred hišo posestnika Hojnika. Med te je stopil posestniški sin Franc Pliberšek iz Gradišča in je začel prepir z obtožencem. Slednjič se je Pliberšek Šterna dejansko lotil. Napadeni je bežal pred napadalcem, ki mu je bil za petami. Naenkrat pa se je Štern obrnil in je zabodel Pliberška z nožem v hrbet. Zabodeni se je zavlekel domov in drugi dan so ga prepeljali v mariborsko bolnišnico, kjer je čez dva dni podlegel poškodbam. Štern se je koj javil orožnikom in je priznal dejanje s pojasnilom, da je ravnal v silobranu. Obtoženi je bil omenjenega dne obsojen radi prekoračenja silobrana na osem mesecev zapore.

*

Slovenska Krajina

Novo svete maše. V Soboti bodo letos kar tri nove svete maše, in sicer 10., 17. in 24. julija. Novomašniki so gg.: Györköš, Čergulj in Lanjšček. Se že veselimo teh novih svetih maš!

Delavci — pamet! Kakor smo že poročali, je odšlo tudi veliko mladine v Nemčijo, ki so se neizkušeni in se bojimo zanje. Je naš strah tudi popolnoma opravičen. Dobili smo že več pritožb iz Nemčije, da se naša mladina, posebno ženska, zelo slabo obnaša. Seveda to ne velja za vse. V nekaterih krajih imajo kar stalno sestanke z nemškimi fanti, plešejo in norijo pozno v noč, ali v rano jutro. Da se taka mladina lahko pokvari, je seveda jasno in še se dobijo starši, ki še skoraj šolske otroke silijo v svet. Saj so nekateri šli tudi samo radi ljube svobode. Tam pač ni staršev in drugih, katerih bi se bilo treba bati. Naša mladina v tujini strašno hitro pade. Drugo leto bo morala biti večja izbira pri palerih; naj gredo res taki, ki bodo naši mladini v tujini namestniki staršev. Treba je ostro nastopiti in delavca, ki ne uboga in dela sramoto naši Krajini, poslati enostavno domov. Naj si delavstvo ponoči počine od težkega dela. Upamo, da bomo zvedeli za vse nerednosti in drugo leto to upoštevali.

Triletni otrok utonil. V Puconcih je padla v potok in utonila triletna posestnikova hčerka

Komunisti v Lurdu

Z izgovorom, da organizirajo brezplačno zdravniško službo po francoskih letoviščih in sploh v krajih, kamor pride mnogo tujcev, so francoske komunistične organizacije šle tako daleč, da so poslale svoje komunistične »evangeliste« celo v Lurd, kjer so vsako leto velike verske svečanosti. Tu naj bi širili komunistično propagando in delali reklamo za prijateljske stike s sovjetsko Rusijo. Celotno to se je zgodilo, da so komunisti enostavno zasedli lursko občino ter njene prostore uporabljajo za svoje pisarne. Vsakemu tujcu ponujajo tu poleg drugega tudi komunistične propagandne brošure in letake. Kadar bi kak tujec rad kakšnih pojasnil o tem in onem, se obrne na

Januš Golec:

Ponarejevalci

Po pripovedovanju strica z Dravskega polja iz preteklih in sedanjih dob

V preobratnem času je krožilo precej denarja med kmečkim narodom radi izplačanih medvojnih podpor, poljske pridelke in od rekvizicij preostalo živino pa je kmet vnovčeval z lahkoto po cenah, katere je sam narekoval. Četudi se je godilo kmečkemu stanu po sklepu vojne primeroma dobro, je želel in hrepenel, da bi mu bilo še boljše. Kmečki človek je znal, da so gledali prva leta po vojni, kar se tiče strogosti zakonov, bolj skozi prste. Da bi pa kaznovala tedaj oblast izdelavo denarja, ni verjel nikdo.

Denar in zopet denar! se je glasil klic vsled vojne dobe iztrpljenega kmečkega naroda. Ravno s to največjo dobroto, z — denarjem bi lahko založil ter osrečil Jurij poljanec, ko bi le hotel.

Iz kaznilnice se vrnivši Potočnik je postal mali bog Dravskega polja. Vse se mu je dobrikalo, ker je držal na vrvi zlatega teleta, pred katerim je plesalo celo izvoljeno izraelsko ljudstvo, pa bi povojni poljanec ne?!

Jurij je utešil vsaj eno željo domačinov: ostal je doma med njimi in ni šel proč. Lotil se je slikanja

14 kmečkih sob in še fotografiral je, da je imel skromen zaslužek za vsakdanje potrebe. Kakor hitro so videli ljudje, da se je oprijel slikarske obrti, so verjeli trdno, da bo pričel kmalu z malanjem onih podob, katere so vsakemu tolikanj ljube in drage.

Razna vabila, prošnje, prigovarjanja

Slikarja, kateri razume izdelovanje v življenju najbolj učinkovitih slik, si skuša vsakdo nakloniti in pridobiti zase.

K slikarju in fotografu niso zahajali ljudje in ga pozivali kar meni in tebi nič: Jurij, pridi in naredi mi denar! Kaj še! Vsi oni, ki so hlepeli po nagli denarni odpomoči, so se posluževali raznih pretvez in izgovorov s ciljem: zvesti ponarejevalca saj pod svojo streho, mu postreči kar najboljše in vse ostalo se bo že pridružilo v teku razgovora ali kar samo od sebe.

Jurij je koj pogruntal pri preobkladanju z gostoljubjem, kje žuli poljanec čevlji in kaj bi radi od njega. Jedel in pil je, saj je bil potreben, ko je vendar toliko prestradal v kaznilnici v medvojnih letih. Kakor hitro ga je speljal gostitelj na stranpot in je hotel imeti od njega kaj namalanega, se je izgovarjal povabljeni, da si ni mogel dovolj toliko prislužiti, da

Margareta Jurič. Ko so starši našli otroka, je bil že mrtev.

Mačkovec. V četrtek, 7. aprila, je bila končana pravda med šolskim upraviteljem g. Černy Viktorjem in Podleskem Drago, ženo občinskega tajnika. Omenjena je očitala g. upravitelju, da je za svojo potrebo rabil šolska drva. Precej ostra kazn je bila izrečena, kar odobravamo, da se bo že enkrat prenehalo tisto grdo obrekovanje. Ne-ka gonja je že dalj časa bila proti našemu upravitelju; nekaterim pač ni všeč, da on takoj vsako nerednost obsodi in krivce kliče na odgovornost. Zdaj se je zopet pokazalo, da mu nekateri delajo krivice in zdaj so ti za eno blamažo bogatejši.

Moščanci. Naša gasilska četa si da postaviti telefon. Stroškov bo do 5000 din. Občina je obljubila 500 din, pa menda to ne zato, ker je predsednik iz Moščanec, ko pa občina ne more redno plačevati niti kaj drugega veliko bolj potrebnega.

Pečarovi. Nekateri se na vse kriplje upirajo, da bi se prenesel poštni urad iz Mačkovec k nam. So celo naredili neki zapisnik s pomočjo župana. Pa je v tem zapisniku vse tako sestavljeno, da lahko izpodbi je vsak otrok. Sedež občine je pri nas in pomislite, občina je proti prenosu pošte sem. Vsak neuki človek lahko uvidi, da je tu za-đaj nekaj drugega, kajti ne verjamemo, da bi bili občinski možje tako neuvidevni, da ne bi uvideli nujnosti pošte na sedežu občine. To je pač dobro, da za to niso merodajne tukajšnje krajevne oblasti.

Naši rajni

Sv. Duh na Ostrem vrhu. Pri nas smo sprem-ljali z obilno udeležbo k zadnjemu počitku dolgo-letnega prevzitarja in dobrega krščaškega mo-ža Egidija Krajnc, nekdanjega veleposestni-ka in lesnega trgovca pri Devici Mariji v Pušča-vi. Rajnemu naj bo Bog milostljiv plačnik!

Sv. Urban pri Ptuj. Dne 5. aprila je umrl v Zgornjem Velovljeku Franc Čeh v starosti 80 let. Pokojni je bil skoraj do smrti vedno čil in zdrav, bolehal je le zadnje tri tedne. S svojim zglednim verskim življenjem je bil svetel zgled vsej okolici. Zelo rad je prebiral katoliške časo-

pise, posebno »Slov. gospodarja« je komaj ča-kal. Kako priljubljen je bil, je pričal njegov po-greb, katerega se je udeležila vsa širna okolica. Vsem, kateri so ga spremljali na zadnji poti: Bog plačaj! Pokojniku naj bo lahka domača zemlja, katero je tako ljubil! Žalujemo naše sožalje!

Sv. Jurij ob juž. žel. Po dolgi, mučni bolezni je 6. aprila mirno v Gospodu zaspala 70 letna Marija Mastnak, bivša veleposestnica v Lokarjih. Uro pred smrtjo jo je še obiskal g. nadkurač Jakob Marzidovšek, ki mu je bila leta 1883 na primiciji za družico, potem je pa umrla. Rajna je bila plemenitega srca, noben revež ni odšel od njene hiše brez kaknega daru. Skrbela je za dušni blagor svojih otrok kakor tudi za pravično telesno vzgojo. Štiri sinove in tri hčerke je omožila v bližini na odlična posestva. Naj ji bo lahka zemlja — žalujemo pa naše sožalje!

Sv. Rupert nad Laškim. V nedeljo, 3. aprila, smo v nenavadno velikem spremstvu spremljali na zadnji poti vrio krščaško mater Planko Nežo, p. d. Podhortijsko gospodinjjo iz Malé breze. Rajna je bila cela mučenica, saj je bila na bolniško posteljo priključena celih pet let in pet mesecev. Zadelo jo je delna kap, ki ji je onemogočila vsako gibanje izven postelje. Le ne-navadno skrbna in ljubezniva postrežba od stra-ni otrok, ki so bili materi udani iz vsega srca, je ohranila življenje ljubljene matere toliko časa. V svoji dolgi mučniški dobi je trpeča žena na-šla svojo uteho v pogostnem prejemu svetih za-karmentov in v ljubeznivi požrtvovalnosti svo-

jih dragih domačih. Dobra, vrla mati naj počiva v miru do velikega dne vstajenja! — Smrt pri nas v zadnjem času kar naprej kosi dne 4. aprila je tudi v Mali brezi nenadno umrl 73 letni sam-ski Boštjanov Joža, Vida Jožef; našli so ga mrtvega zjutraj v njegovi postelji. Dober teden poprej je še, že zelo oslabiljen, prilezel k farni cerkvi, kjer je lepo prejel velikonočno sv. ob-hajilo. Pač ni mislil, da je bila obenem tudi sveta popotnica! — Dne 7. aprila pa je zatisnil svoje trudne oči k venčemu počitku vdovec Vida Matija, p. d. Platonjak v Sv. Petru; učakal je lepo starost 82 let, ki jih je preživel v srečnem zakonu ob strani vrla žene, katera ga je zapu-stila pred desetimi leti. Bog daj obema Videcoma večni pokoj in mir!

Olimje pri Podčetrtku. Krasni so letos spo-mladanski dnevi, vse se veseli in raduje. Imamo dosti tudi žalostnega, kajti smrt se ni imela ni-koli toliko dela kot letos pri nas v naši fari, ker jih je dosedaj skoraj že toliko umrlo, kakor vča-sih vse leto. Dne 2. aprila so se oglasili zvonovi treh cerkva in naznanili smrt vrliga katoliškega moža, posestnika Antona Zalokar. Bil je globokoveren katoliški mož, kakor jih je malo. Vedno je stal na braniku katoliškega nazora on in njegovi zvesti sinovi. Bil je stalno naročnik ka-toliškega časopisja. Vse ga je spoštovalo in rado imelo, kar je pričal njegov pogreb. Lepo se je poslovil s tega sveta s sveto popotnico. Edina to-lažba žene, dveh sinov in hčerke je, da se vidimo enkrat nad zvezdami v rajskih višavah. Počivaj v miru, preostalim naše sožalje!

Društvene vesti

Hoče. Prosvetno društvo priredi na velikonočni ponedeljek ob treh popoldne in ob pol osmih zvečer krasno igro »Črna žena«. K obilni ude-ležbi se vabite!

Fram. Fantovski odsek Izobraževalnega dru-štva Slomšek uprizeri na velikonočni ponedeljek ob treh popoldne v dvorani g. Zöhrerja narodni igrokaz s petjem v štirih dejanjih »Divji lovec«.

Kapela pri Radencih. Bralno društvo uprizeri na velikonočni ponedeljek, 18. aprila, v prostorih restavracije g. Maršika v Slatini Radencih kras-

no, poučljivo tridejansko igro »Dobrava«, po igri bo petje. Začetek ob petih popoldne. Vsi prijazno vabljeni, da se te lepe igre v obilnem številu udeležite. Ne bo vam žal!

Vučja vas. Prosvetno društvo priredi na veli-konočni ponedeljek igro v treh dejanjih »Veriga« v šoli v Vučji vasi. Začetek ob treh popoldne in ob sedmih zvečer.

Svetinje. Prosvetno društvo priredi na veliko-nočni ponedeljek po večernicah veselo dvodejan-sko opereto »Čevljar in vrag« ter enodejansko

bi si bil nabavil vse one drage pripomočke, katere je treba imeti pri rokah, ako bi se lotil izdelovanja denarja.

Ravnokar omenjeni izgovor so pobijali razni pro-silci s tem, da so prodajali živino iz hleva in so sti-ščali izkupiček enostavno Juriju v žep v prepričanju, da si bo nabavil, kar rabi in potem tudi na nje ne bo pozabil.

Največ je bilo takih prošnikov, kateri so zva-bili Jurija pod svoj krov s pozivom, da jim poslika hišo. Pri kmetu ali obrtniku, kateri je hotel imeti preslikano stanovanje, je bil Jurij kar najboljši pre-skrbljen, dobil je po več stotakov na roko z očitnim namigom, naj le lepo shrani denar, slikal bo drugič, sedaj stene še niso dovolj počrnele...

Marsikateri se je zmuzal k Juriju fotografu, se pustil slikati, preplačal v naprej več slik, po katere se sploh ni oglasil v upanju: Jurij me je že razumel in ne bo pozabil name, kakor hitro bo otvoril ono čudodelno tvornico, katero si lasti najvišja državna oblast.

Dobra prehrana ter malo dela sta dobro storila slabotnemu izpuščenemu kaznjencu. Jurij se je vsaj nekoliko telesno popravil in ni več zgledal liki smrt.

Leta 1921 je bil v tako ugodnem položaju, da se je celo oženil in se je preselil k staršem svoje žene. Na ta način se je hotel odmakniti neprestanemu dre-zanju vsiljivih prosilcev, katerim je že bilo dovolj čakanja z nakupovanjem ponarejenih potrebščin.

Malokateri ponarejevalec je bil v takih škripcih kakor Jurij Potočnik, v katerega je vse sililo, mo-ledovalo in ga slednjič priganjalo, naj vendar enkrat začne s fabrikco, na katero se razume samo on. Nad-legovani je bil vdan z vso dušo ponarejanju; na drugi strani pa se je veselil komaj poldrugo leto pri šibkem zdravju svobode. Sij svobodnih dni je imel nanj še vedno močnejši vpliv nego ona denarna tvornica, radi katere bi moral prej ali slej nazaj med štiri stene in od tam v sigurni grob.

Iz hrepenenja po ozdravljenju in veselja nad pro-stim gibanjem se je srečno izmikal poldrugo leto vsem mogočim nadlegovalcem, ki so že bili izmetali tisočake za njegove potrebščine brez vidnih znakov, da bo sploh začel s ponarejanjem.

(Dalje prihodnjič)

Vse šolske potrebščine
dobite najceneje in najbolje v prodajalnah
Tiskarne sv. Cirila v Mariboru in Ptuj!

občino, ker je prepričan, da mu bodo tam najbolj postregli s tem. Tu tudi res dobi vsa potrebna navodila, poleg tega pa ga na lurski občini po-šteno založe tudi z raz-nimi knjižicami, ki ima-jo izrazit propagandni značaj. Brez pripombe!

Najstarejši koledar imajo Indijci, kajti po njihovem štetju imamo letos 155.521.972.849.005 od »božjega začetka Brahme«. Brahma pa živi in bo živel po nji-hovem mnenju 100 let po 365 kalp, in en »kal-pa« ali dan Brahmano-vega življenja obsega 4.320.000.000 let; tako se nam še davno ni tre-ba bati konca sveta. S temi številkami je ozna-čeno to, kar mi imenu-jemo večnost, in vera v splošno nadvlado Brahme na zemlji.